

[Justitsministeren]

angår patienter, som indlægges på farlighedsindikation.

Den omstændighed, at speciallægerne i psykiatri efter overlæge Asserballes undersøgelse i ca. 1/3 af tilfældene konstaterer, at patienterne på tidspunktet for den afsluttede lægelige undersøgelse ikke mere opfylder sindssygelovens betingelser for tvangsendlæggelse, er efter retslægerådets opfattelse ikke udtryk for, at disse indlæggelser har været ulovlige, men er en følge af en forskellig lægelig vurdering af patientens tilstand. Retslægerådet har i den forbindelse bl. a. peget på, at den indlæggende læge normalt kun vil have meget kort tid til rådighed for undersøgelser af patienter, som bliver indlagt på farlighedsindikation, ligesom disse patienter i den begyndende fase af sygdommen på grund af udtalte og akutte affektreaktioner ofte vil være vanskelige at undersøge.

Retslægerådet har endvidere i anledning af spørgsmålet oplyst, at 34 pct. af patienterne, som indlægges med særlige affektreaktioner, udskrives inden for de 2 første dage efter indlæggelserne, og at 80 pct. udskrives inden for de første to uger.

Det er i øvrigt den almindelige opfattelse, at overlæge Asserballes undersøgelser ikke kan tages som udtryk for, at der ikke skulle være et lægeligt begrundet behov for behandling af alle de tilbageholdte patienter.

Retslægerådet har sammenfattende givet udtryk for, at en eventuel stramning af indlæggelsesbetingelserne som konsekvens vil medføre en forsinkelse af indlæggelsesproceduren, som kan medføre alvorlige konsekvenser for mange patienters sikkerhed og behandlingsudsigter.

Under henvisning til retslægerådets udtalelse finder justitsministeriet ikke, at der er et umiddelbart behov for ændring af loven. De synspunkter, som fremhæves i overlæge Asserballes disputats, vil naturligvis indgå i ministeriets overvejelser i forbindelse med en eventuel kommende revision af loven.

Til *fiskeriministeren* (1/11 77) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Er det med ministerens billigelse, EF har accepteret den norske indskrænkning af tobis- og sperlingfangster i de sydnorske farvande fra og med den 1. november 1977, og

er ministeren indstillet på som modforanstaltning at forlange indskrænkninger i det norske fiskeri i grønlandske farvande?«

(Spm. nr. 115).

Besvarelse (9/11 77):

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Som bekendt opnåedes mellem EF og Norge i begyndelsen af 1977 enighed om, at det gensidige fiskeri – indtil der forelå aftalte fangstmængder – skulle bygge på en såkaldt stand still-ordning, dvs. at fangstmængderne holdes på samme niveau som i 1976.

De norske restriktioner for industrifiskeriet, som fra 1. november ganske særligt har ramt det danske fiskeri af tobis og sperling, er indført med henvisning til, at fangstmængderne i 1977 overstiger fangstmængderne i 1976.

Det norske fiskeri af rejer i grønlandske farvande for i år er ved at ophøre, da de fangstmængder, der er til rådighed for norske fiskere for 1977, er ved at være opfisket. Den foreslåede modforanstaltning vil derfor være uden effekt, idet de norske foranstaltninger er begrænset til den resterende del af 1977.

Til *fiskeriministeren* (1/11 77) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Med hvilken begrundelse har regeringen opgivet at kræve Storbritannien stillet for EF-Domstolen, efter at briterne fra og med den 1. november har indført en national spærrezone, diskriminatorisk over for danske fiskere og i klar modstrid med etableringen af det fælles EF-hav?«

(Spm. nr. 116).

Besvarelse (9/11 77):

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Det britiske forbud mod fangst af sperling øst for Skotland gælder for et område af samme udstrækning som foreslået af Kommissionen på EF-Rådsmødet den 24.-25. oktober 1977. Dette forslag blev ikke vedtaget.

Forlængelsen af fangstforbuddet er baseret på den såkaldte Haagerklæring, der fastsætter de regler, medlemslandene skal følge i 1977 ved indførelsen af nationale bevarings-